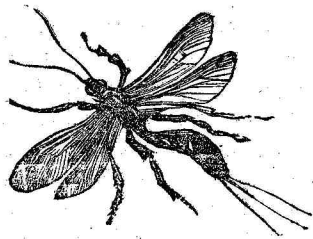

Δὲν ὑπάρχουσι ζῶα ἔχοντα τοσοῦταν ἐντελῆ ὄργανα ἀφῆς ὡς οἱ δάκτυλοι ἡμῶν. Ζῶα ἔχοντα ὀπλάς, ὡς ὁ ἵππος καὶ ἡ ἀγέλας, δὲν δύνανται πολὺ νὰ αἰσθανθῶσι διὰ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν. Τὴν αἴσθησιν τῆς ἀφῆς ἔχουσι κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὰ χεῖλη καὶ τὴν γλῶσσαν. Ὁ ἐλέφας ἔχει τὴν αἴσθησιν ταύτην κυρίως ἐπὶ τῷ οἰονεῖ δακτύλῳ τῷ ἐν τῇ ἀκρῇ τῆς προδοκίδος του. Οὐδὲ πολλὴ αἴσθησις ὑπάρχει ἐπὶ τῶν ποδῶν τῶν κυνῶν, γαλῶν κτλ.

Οἱ μύστακες τῆς γαλῆς εἰσὶ τὰ ὄργανα δι' ὧν αἰσθάνεται. Ὑπάρχουσι νεῦρα ἐπὶ τῆς ρίζης ἐκάστης τῶν μακρῶν ἐκείνων τριχῶν, ὥστε ὅταν ἐγγίξῃ τι τὰς τρίχας ταύτας ὁ νοῦς τῆς γαλῆς γινώσκει ἀμέσως περὶ τούτου.

Τὰ ἔντομα ἔχουσι ἀφῆς αἰσθητήρια ἐκτεινόμενα ἐκ τῶν κεφαλῶν των. Ἐνίοτε εἰσὶ μακρότατα, ὡς βλέπετε ἐν τῷ ἐντόμῳ τούτῳ καλουμένῳ, ὃ ἰχνεύμων. Βλέπομεν ἔντομα ἀπτόμενα τῶν ἀντικειμένων διὰ τῶν αἰσθητηρίων τούτων ὀργάνων ὡς ἡμεῖς διὰ τῶν χειρῶν πράττομεν. Αἱ μέλισσαι δύνανται νὰ ἐργάζωνται ἐν τῷ σκότει, ἐν ταῖς κυψέλαις αὐτῶν ὀδηγούμεναι διὰ τῶν αἰσθητηρίων ὀργάνων. Ἡ μέλισσα τρώντι οὐδὲν δύναται νὰ ἐργασθῇ ἐὰν τὰ αἰσθητήρια αὐτῆς ὄργανα ἀποκοπῶσιν. Τὰ ἔντομα ἐνίοτε φαίνονται ἀνακοινοῦντα πρὸς ἀλλήλα πράγματα διὰ τῶν αἰσθητηρίων τούτων. Ἐν πάσῃ κυψέλῃ μελισσῶν ὑπάρχει μία βασίλισσα. Ἐὰν αὕτη ἀποθάνῃ, αἱ γινώσκουσαι περὶ αὐτῆς μέλισσαι περιφέρονται ταχύτατα, λέγουσαι ταῖς λοιπαῖς περὶ τούτου διὰ τῆς ἐπιφάσεως τῶν αἰσθητηρίων των ὀργάνων ἐπὶ τῶν ἐκείνων. Οὕτω δὲ τὸ λυπηρὸν συμβᾶν ταχέως γίνεταί γνωστὸν καθ' ὅλην τὴν κυψέλην.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

ΣΤΟΡΓΗ ΜΗΤΡΟΣ.—Πόσον αἱ γραῖαι καταφρονοῦσι τὸν θάνατον! Γραῖας τινὸς ὃ μονογενὴς υἱὸς ἠσθένει βαρέως. Χιλιάκις καθ' ἐκάστην ἐξέφραζε πρὸς αὐτὸν ἀπαρηγόρητος τὴν θλίψιν τῆς «Ἄχ! Γιάννη μου» πόσον φοβοῦμαι μήπως πάθῃς τί! ἐγὼ ν' ἀποθάνω ἀντὶ σοῦ!». Ἐν τούτοις ὁ Γιάννης ἀμφοτέρωθεν περὶ τῆς υπερβολικῆς ταύτης στοργῆς τῆς μητρὸς του διὰ ἐπενόησε πρὸς ἀποκάλυψιν τῆς καρδίας τῆς τὸ ἐξῆς μηχανήμα. Ὅτε ἡμέραν τινὰ ἔλειπεν ἡ μήτηρ του, ἔτιλεν ἀλέκτωρα ζωντανὸν, ἐπύρωσε λέβητα καὶ, ἅμα εἶδε πλησιάζουσαν τὴν μητέρα, ἔθεσε τὸν ἀλέκτορα ἐν αὐτῷ πλησίον τῆς κλίνης του καὶ κατεκλίθη. «Πῶς περὶς, Γιάννη μου; εἶπεν ἡ γραῖα εἰσελθοῦσα· πόσον λυπούμαι! διατί νὰ μὴ ἦναι δυνατόν νὰ πάσχω καὶ ν' ἀποθάνω ἀκόμη ἀντὶ σοῦ»;—«Ἄχ! μητέρα» ὁ θάνατος ἤλθε νὰ πάρῃ τὴν ψυχὴν μου!»—«Τί λές, Γιάννη;»—«Ναί! ἐδῶ μέσα εἰς τὸν λέβητα κάθηται καὶ μετ' ὀλίγον θὰ ἐξέλθῃ!»—«Πᾶ! καὶ εἶναι δυνατόν, Γιάννη μου; δὲν εἶναι τίποτε ἐκεῖ μέσα, νά», εἶπε καὶ ἤνοιξε τὸ πῶμα. Ἐβόθῃ ἀναπηδᾷ πρὸς τὸ πρότωπὸν τῆς πεπυρωμένης ὁ ἀλέκτωρ, τρέχει, τῆρδε κακίστα

ἐν τῷ δωματίῳ μετὰ τῆς γραῖας, ἥτις φεύγουσα ἀνέκραζεν ἐπανειλημμένως «Δὲν εἶμαι ἐγὼ! ἔς τὸν Γιάννην πήγαινε ἔς τὸν Γιάννην!». [Π. Παρξ.]

ΕΠΙΤΥΧΗΣ ΚΙΒΔΗΛΕΙΑ.—Κατὰ τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας ἡ σπουδαιότερα ἔδρα κιβδηλεύσεως τῶν νομισμάτων τῆς Λατινικῆς Ἐνώσεως καίτα ἐν Ἰσπανίᾳ, ἰδίᾳ δὲ ἐν Βαλεντία καὶ Βαρκελώνῃ. Τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου ἐργαστασία, οὐδὲν φαίνονται ἀποκρύπτοντα τὰ πρὸς κιβδηλεύσειν ἐργαλεῖα ἅτινα συνίστανται εἰς ὑδραυλικὰ πιστήρια, ἀπμοκινήτους νομισματοκοπτικὰς μηχανὰς κτλ. Ἐν μόνον κατάστημα ἐξέδωκεν ἐν καὶ ἡμισυ ἑκατομύριον νομισμάτων, καὶ ἕτερα ὑπερέβησαν τὸ ποσὸν τούτου. Εἶναι γνωστότατον γεγονός ὅτι μέχρι τοῦ 1867 ὑπελογίσθη ὅτι τὸ ἐν δέκατον πέμπτον ὀλοκλήρου τοῦ ἰσπανικοῦ νομισματοκοπτικῆς ἐκόπη ἐν ταῖς ἐργαστασίαις τούτοις. Αἱ μιμήσεις γίνονται εἰς τὰ χρυσᾶ νομίσματα, ὅπως δὲ ἐπιτύχωσι μίγμα ἔχον τὴν ἀληθῆ ἑμφάνειαν καὶ τὸ βάρος, οἱ παραχαράκται οὐδὲν διστάζουσι νὰ ποιῶνται ἀφθονοὺς χρῆσιν πλατίνης, μετάλλου τιμιωτέρου τοῦ ἀργύρου, ἀλλ' ἤττον τιμίου τοῦ χρυσοῦ. Ἐχον φαίνῃ τὸ χροῶμα τὸ ἀναλόουσι μὲ πέντε τίς ἑκατὸν χάλκου, ὅπως ἔχῃ τὸ πρέπον χροῶμα, ὅπως δὲ λάβῃ τὸ ἀληθὲς βάρος ἀργυρος καὶ ψευδάργυρος προστίθενται. Τὸ εἰκοσάβραχον ἐπομένως ἀξίζει τέσσαρα φράγκα. Αἱ λεπτομέρειαι αὐταὶ δεικνύουσι μετὰ πάσης προσοχῆς ἐμελετήθησαν τὰ πρὸς κιβδηλείαν χρεῖωδη, καὶ ἀποδεικνύεται ὅτι ἀκρα ἐπιτηδεύτης ἐπιτυγχάνεται εἰς τοιοῦτους κακούργους σκοπούς.

— Τὸν τουρκικὸν στρατὸν διευθύνει εἰς Γερμανὸς, τὸν τουρκικὸν στόλον εἰς Ἄγγλος. Ἐτερος Ἄγγλος εἶναι ἀρχηγὸς τοῦ ἱππικοῦ, δύο δὲ Πρωσσοὶ εἶναι στρατηγοὶ τοῦ μηχανικοῦ. Ἐκ τῶν Ρώσων σωματαρχῶν 5—6 εἶναι Γερμανοὶ, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου εἶναι Πολωνὸς, οἱ δὲ δύο γνωστότεροι τῶν ἐν Ἀσίᾳ στρατηγῶν ὁ Μελικωφ καὶ ὁ Τεργουκάσωφ, Ἀρμένιοι.

Ἀόσις Γρίφου 9.

υς—χιος—πηγη—ια—ρς—τι ης—πάλη—ν—η—πιστις
Ἰσχύος πηγὴ ἢ ἀρετὴ ἧς πάλιν ἡ πίστις.

ΑΙΝΙΓΜΑ Θ'.

Εἰς γεῦσιν εἶμαι ἀγρηστοί, οὐχ ὡς ὁ ἀδελφός μου, Τὸ γεῦμα καὶ τὸ δειπνον σου κομοῦσι τὰ ἐντός μου. Ἀπόκοψόν μου κεφαλὴν καὶ πόδας, θὰ ἀνθεῖω, Καὶ τέκνον τῷ προγόνῳ μου παρόμοιον θὰ τεῖω, Οὐ τῆς μητρὸς πρὸς τὴν ἐμὴν διάφορος ἡ φύσις. Νοῦν ἔχεις; μόνον δι' αὐτοῦ εὐκόλως θὰ μὲ λύσῃς, Εἰ δ' οὐ, καὶ τοῦτο γίνωσκε, εἶτι ἀνευ τοῦ προγόνου, Τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τέκνου μου ἐντός ὀλίγου χρόνου Ἀποδημῆς πολὺ μακρὰν πρὸς δὲ τῆς σφαιρας πάσης Ἡ μήτηρ τοῦ προγόνου μου καὶ ἐγὼ τὰς διαστάσεις Διείλωμεν· ἂν δ' εἰς αὐτὴν τὸ τέκνον μου χαρίσῃς, Δὲν τὸ φονεύει, ἀλλ' ἐγὼ καὶ τὸ αὐτῆς ἐπίσις Καὶ τὸ ἐμὸν ἐκάστοτε, καθὼς ὁ ἀδελφός μου, Ἐβόθῃ ὡς ἀγκάλιασθῶ, (ὃ τῆς θελήσεώς μου), Σκληρῶς φονεύω· τίς αὐτῆ; καὶ τίς ὁ ἀδελφός μου; Καὶ τίς ἐγὼ; τὸ τέκνον μου; καὶ τίς ὁ πρόγονός μου; [Καὶ τώρα ἂν ἀνίκανος φανῆς, δὲν θὰ σ' ἀρήσω, Ἄν τύχη νὰ μ' ἐπικοιμηθῇ; θὰ σὲ καταβροχθίσω.]

I. A. ΠΑΡΧΑΡΙΔΗΣ.

ΓΡΙΦΟΣ 10.

